

Arrest

nr. 126 905 van 10 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 oktober 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt, en die luidt als volgt:

« *Mijnheer de Burgemeester,*

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.01.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

H., G. (R.R.: (...)) geboren te (...) op (...)
Eveneens gekend als M., G. geboren te (...) op (...)
H., V. (R.R.: (...)) geboren te (...) op (...)
Eveneens gekend als M., V. geboren te (...) op (...)
+ kinderen
M., E. geboren te (...) op (...),
M., D. geboren te (...) op (...),
M., E. geboren te (...) op (...),
M., A. geboren te (...) op (...)
nationaliteit: Albanië
Eveneens gekend als nationaliteit: Kosovo
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 23.09.2009, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor M., E. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 01.10.2012 in gesloten omslag)

Derhalve

- 1) *kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
 - 2) *kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*
- Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : schoolgang van de kinderen, lessen Nederlands, huurcontract,...) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Bovendien beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen. »

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij verschaffen onder meer de volgende toelichting bij het middel:

« Dat verweerder in de bestreden beslissing verwijst naar de door verzoekers neergelegde medische getuigschrijven dd. 2.08.2008 en dd. 13.08.2008.

Dat evenwel verweerder nalaat rekening te houden met het aanvullend medisch getuigschrift welke verzoekers ter staving van hun aanvraag verweerder nog hebben overgemaakt.

Met name hebben verzoekers per faxbericht op 2.02.2009 nog een nieuw medisch getuigschrift dd. 16.01.2009 verweerder overgemaakt (cf. stuk 2).

Dat verweerder in de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom met deze door verzoekers overgemaakte bijkomend medisch getuigschrift geen rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers aanvraag.

Dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met alle hem overgemaakte medische attesten. »

3.2. De verwerende partij repliceert dienaangaande in haar nota met opmerkingen wat volgt :

« [...]

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 stelt duidelijk een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel op een onmenselijke of vernederende behandeling, voorop.

In casu gaf de ambtenaar-geneesheer, die overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid van de wet van 15 december 1980, als enige het in het eerste lid van die bepaling vermelde risico beoordeelt, duidelijk aan dat het gebrek aan actuele informatie hem niet toestaat om te besluiten dat het vooropgestelde reëel risico aanwezig is.

De ambtenaar-geneesheer motiveerde: (eigen onderlijning)

"Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat bij dit 14-jarige meisje het osteosynthese materiaal inmiddels werd verwijderd.

Later werden noch de verdere behandeling noch de ernst door verdere verslagen geactualiseerd.

We dienen hier op te merken dat we slechts over summiere medische informatie beschikken, door de betrokkene werden sinds meer dan 4 jaar geen aanvullende medische getuigschriften/verslagen ter beschikking gesteld m.b.t. een verdere medische oppuntstelling in deze context (bv. Consultatieverslagen, verdere behandelingen, resultaten van uitgevoerde labo-analyses en/of van andere technische onderzoeken.

We dienen hier op te merken dat de in dit dossier vermelde informatie geen aandoening vermeldt die een reëel risico voor het leven van betrokkene inhoudt, zij werd kort gehospitaliseerd, maar zonder ernstige pathologie.

Ik kan dus op basis van voorliggende elementen niet aannemen dat de medische toestand een reëel risico zou inhouden bij terugkeer van betrokkene naar haar land van herkomst. Er is geen enkele melding van andere aandoeningen of klachten die actueel levensbedreigend zouden kunnen zijn. Er waren geen verdere acute opstoten".

Verzoekers maken niet aannemelijk dat de appreciatie van de ernst van die aandoeningen, door de ambtenaar-geneesheer, op basis van het medisch dossier, kennelijk onredelijk zou zijn.

In het standaard medisch getuigschrift d.d. 2 augustus 2008 wordt gesteld dat er "waarschijnlijk geen levensgevaar" is.

Verzoekers tonen niet aan de hand van concrete gegevens dat de ambtenaar-geneesheer op basis van het medisch dossier niet in redelijkheid tot zijn beoordeling kon komen. Zij tonen niet aan dat het medisch dossier, elementen bevat over de evolutie van de ingeroepen pathologie van en de behandeling ervan. De ambtenaar-geneesheer kwam terecht tot de bevinding dat het medisch dossier niet toelaat om vast te stellen dat op heden sprake is van een aanwezige pathologie en een gevolgde noodzakelijke behandeling.

Met hun kritiek betreffende het medisch getuigschrift d.d. 16 januari 2009, gaan zij kennelijk voorbij aan het feit dat dit evenmin toelaat vast te stellen dat op heden sprake is van een aanwezige pathologie en een gevolgde noodzakelijke behandeling.
[...]

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Hoewel de verwerende partij niet *in extenso* hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Verzoekers betogen onder meer dat verwerende partij heeft nagelaten rekening te houden met en te motiveren aangaande het medisch getuigschrift van 16 januari 2009 dat hij neerlegde ter aanvulling van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de advocaat van verzoekers op 2 februari 2009 per fax een aanvullend stuk heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn aanvraag, met name een medisch getuigschrift, ingevuld door dr. G. V. op 16 januari 2009.

Het advies van de arts-adviseur, waarop de gemachtigde van de staatssecretaris zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing, vermeldt met betrekking tot de voorgelegde medische attesten wat volgt:

"1. Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

- *2/8/2008, opname in Palfijnziekenhuis op 2/8/2008, "waarschijnlijk geen levensgevaar".*
- *13/8/2008, Dr. V. (...), er was een fractuur."*

Van het medisch getuigschrift van 16 januari 2009 betreft, wordt in het advies van de arts-adviseur geen melding gemaakt, terwijl dit advies dateert van 5 oktober 2012 en dus van na het overmaken van het aanvullend stuk op 2 februari 2009.

Uit de bestreden beslissing zelf, noch uit het advies van de arts-adviseur, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing, blijkt dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing het medisch getuigschrift van 16 januari 2009 in ogenschouw of in overweging heeft genomen, of heeft onderzocht. De beslissing is aldus niet afdoende gemotiveerd daar de motieven niet toelaten na te gaan of verwerende partij met alle gegevens rekening heeft gehouden voor wat de door haar aangewende afwijzingsgrond betreft. Alleszins wordt niet gemotiveerd waarom het medisch getuigschrift, dat zich in het administratief dossier bevindt, niet in aanmerking werd genomen.

In haar nota met opmerkingen betwist verwerende partij niet dat verzoekers het voormelde medisch getuigschrift hebben neergelegd doch stellen dienaangaande wat volgt: « *Met hun kritiek betreffende het medisch getuigschrift d.d. 16 januari 2009, gaan zij kennelijk voorbij aan het feit dat dit evenmin toelaat vast te stellen dat op heden sprake is van een aanwezige pathologie en een gevolgde noodzakelijke behandeling.* »

Dit verweer betreft een loutere *a posteriori*-motivering van de bestreden beslissing waarmee geen rekening kan worden gehouden. Immers, wanneer een vreemdeling een verblijfsmachtiging om medische redenen vraagt en hij daartoe medische getuigschriften neerlegt, komt het de gemachtigde toe om al deze stukken in zijn overweging te betrekken en dienaangaande te motiveren. De redenering van de verwerende partij volgen zou betekenen dat het het bestuur vrijstaat om sommige stukken te veronachtzamen omdat hij deze niet relevant vindt, zonder dat hij de aanvrager op de hoogte brengt van de redenen daarvoor. Dit zou een volledige uitholling betekenen van de doelstellingen van de formele motiveringsplicht.

Verzoekers kunnen aldus gevolgd worden waar zij stellen dat een schending van de formele motiveringsplicht voorligt.

3.4. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt van 5 oktober 2012, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS